

### מסורת הש"ס

(א) לפי גי' רש"י נרדף לקמן מן חיות אלו וכליל לקמן מן לרבות י"א מ"ל על נדמה ולקמן א"ל ע"ק אמר קרא נלם עת נדמה סמוך לנדמה כי וי' רש"י (ג) הויתו דה"א (ג) וילקוט אמר ר' ישעיהו (ד) נמילה נחם (ה) ועד י"ד רש"י (ו) ויש"ע תוס' מנחות ט: ד"ה אמר תוס' וצחום פב. ד"ה מ"ל תוס' פסחים מג: ד"ה מאן תוס' מנחות ט: ד"ה אמר תוס' (ז) פני הנון ע"ז תמלא ספר המים שמינה את האוהן מהר"ל מפלאה בפרק וימת ח"א פ"ג (ח) דבמקום נדמה פשוטו הרי"א ו"ל אין נוסף יש"ש צ"ק"כ מכוון רמזים על הכתוב שמוט הללו.

### תורה אור השלם

1. ואפשר כי יובד זוב נדמה ימים רבים בלא עת נדמה או כי תזוב על נדמה כל ימי זוב שמתקנה בימי נדמה תהיה בטמאה הוה: ויקרא טו כה  
2. כל המשקב אשר תשבב עקלו כל ימי זובה במשקב נדמה יתקן לה וכל הקלי אשר תשבב עקלו טמאה יתקנה בטמאת נדמה: ויקרא טו כה  
3. עמד וימדד ארץ ראה ויחר גוים ויחפצבו חרדי עד שחו גבעות עולם והליכות עולם לו: בהקדק ג

### הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואלו לזיה הצטרף עם ב"ג אם לא רחצה וכו' ו' נקיים עד עשירי סופו ממי: (ב) ד"ה אכל לו המטבב אשר זכיה: (ג) תוס' ד"ה מ"ל כל ימי זובה כמשכב נדמה תימה:

### הגהות מהר"ב רינשבורג

[א] גמ' ומיני שהוא עשה משכב ומשכב. מלת שהוא מתקן. וזכ' שהוא כליל וזה נכתיב: [ב] שם יכול תמסור עשעה למיט. יזכ' ע"י ח"ד ויקרב אה"ן ק"ע ע"א וי"ג: [ג] רש"י ד"ה ואלו לזיה וכו' דהיינו בנ"ד ח"ן הסי"ד וחס"ד מה"ד ח"ף א"י וכו' משכ' ו' נקיים עד עשירי שיהי וכו' ג"כ:

### מוסף רש"י

אחד לאחד. היינו יום כנגד יום (הויתו ד) קלמ מיום המסכת (מניקה ב.). הדרן עלך מסכת נדה

## תינוקת פרק עשירי נדה

### עג.

### עין משפט נר מצוה

פד א מ"י פ"ו מה"ל אסורי ביאה ה"ל: פד ב מ"י פ"ג מה"ל מטמא משכב ומשכב ה"ל א"ל ופ"ד מה"ל אסורי ביאה ה"ל: פד ג מ"י פ"ג מה"ל מטמא משכב ומשכב הלכה ג: פד ד מ"י פ"ו אסורי ביאה ה"ל ופ"א מה"ל מטמא משכב ומשכב ה"ל: פד ה מ"י פ"ו מה"ל אסורי ביאה ה"ל והלכה ט:

### תוס' הרא"ש

מנין לרבות שני ושלישי כו'. מרמז חשיב עד עשירי ואחד עשר אלא אחי שני הוא יום שני לזמי וזה וכו' נסבה דהיינו מופלג יום א' מדרגה וכבר ריבה אותו מאו כי תזוב אלא אגב ורישא חזרו ונפלו בחדי אחריה מנין לרבות יום י"א (יום). ד"ד לא מרבינן ראוי לספירה אלא לעיקר זכות המחובה בפסוק אבל לא לספירה דמרבין מאו כי תזוב: ופ"ה היא שאינה מטמאה בראיות כבימים. ותימה מה להיא שכן מטמאה באונס כו' ובסמוך דקאמר ומה הוא שאין סופר אחד לאחד וכו' איכא למיפרך מה להוה שכן מטמא בראיות כבימים כדאמרין בריש בנות כותים דלא ילפי מהדרי מכת הגן פירכי. וי"ל דאינו סומך עיקר על הק"ו אלא כמו ילמד סתום מן המפורש. ויש דברים דילפי מהדרי כדמפרש בריש בנות כותים: תנא דבי אליהו כל השנה הלכות אידי דאיירי לעיל בהלכות י"א שהיא הל"מ קא מייית לה הכא כדפרשי' הלכות משנה וברייאת והלכה למשה מסיני. ומיהו לא שייך כל כך הבא טפי מבישאר ודומי דלא מייית לה אגב גורא זו אלא משום דגויא לה לטיט בדבר טוב כדאמרין באין מעמידין שכן מצינו בנביאים הראשונים וסיימו בדברי שבח ותחנונים: פליק פרק תינוקת כפ"ד ובפליקוהי מסכת נדה ברחמי שמיא כותבת נשים כח"ו אברהם מוליכא ו' נ"ע

**נלא עם נדסה.** אינו אומר לך אלא נדמה ששלה אחר ימי נדמה סמוך לנדמה שרחתה יום ראשון אחר ו' ימי נדמה ורחתה שמיני ותשעי ועשירי: או כי סווב. לרבות רוחה ט' ו' וחד עשר: מנין לרבות שנים שלשה נו'. שכולן יש להן דין אחד: אמרת מה מצינו **רביעי.** לימים שאחר הנדה: שהיא ראוי. לספירת נקיים אם רחתה אב"ג ופסקה: וראוי לזיה. (א) לנרף עם ב"ג"ד אם לא רחתה ב' דהא אחרני מופלג יום אחד מקרא דלו כי תזוב ג' דהיינו ב"ג"ד ח"ף א"י מרבה כל אלו עד י' וי"ד ככלל שהן ראויין לספירה אם רחתה שלשה ראשונים משכ' ו' נקיים עד ט' שהו נמי נראין לזיה בראיה מהם שמתראה שלשה רזופין: מנין לרבות י"א. שצטרף עם הראשונים לזיה לנ' רזופין ואע"ג שאינו ראוי לספירת נקיים של זבת ג' ראשונים: **פ"ל נלא עם נדסה.** ואפילו מופלג לימים הרבה: יתול. כיון דכתיב נלא עת נדמה שאני מרבה זכ' י"ב שאם רחתה י' י"א י"ב תהא אפ' גמורה ולא תהא תחלת נדה נראית י"ב אלא מצטרף לזיה: יום י"א **שואו ראוי לפירה** ויכה או כי סווב. דזיה רביעי מתרבי מאו כי תזוב ולאומה זיכה משכי ימי ספירה עד אלא רוחה שלשה רזופין: פ"ל ימי. כל ימי זוב טומאתה כימי נדמה תהיה: **עמאה מלמד שמעמאה אם נועלה נדסה.** שמפורש זה אשר ישכב איש וכו': היא שאינה מטמאה בשלש ראיות ציוס אחד טומאת זוב גמור לקרנן כלילו רחתה שלשה ימים אכל זכ' טומאת צין ב"ג' ראיות ציוס אחד צין ב"ג' ימים רזופין צ"ק צ"פ כי"ד הרגל (דף ד.): ואין לי. עושה משכב ומשכב צימים שאחר הנדה אלא הרוחה שלשה ימים שני ימים מנין: פ"ג. כל המשכב אשר (ט) ישכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדמה: יהיה לה. הוסיף לה הויה של שמור: הוא שאינו סופר אחד לאחד. זכ' ציוס לזיה אחת כצעל אחד וטובל צו ציוס סופר שבעה לשנים: אלא קראי נינהו. כל דין י"א שצין נדה לנדה מכלן למדנו שהן י"א יום והרוחה צהס ג' הרי זו זכה והרוחה צ"ל צ"ל סופרת יום כנגד יום ולסוף י"א סופרילין ימי נדה אם תראה אחד תשכ ששה והוא שיהי לא רבינן לדין יום זכה אלא י"א ומכלן ואילך הרי היא צין פרשה ראשונה דכתיב זה ויקרא טו) שבעת ימים תהיה נדמה: לרבי עקיבא קראי. דלא גמר הכ' הלכתא הלכה למשה מסיני דקאמר ר' אלעזר בן עזריה [לעיל עג:] וכי היכי דיליף חזי לוג שמן למדמה מקראי הכי נמי יליף אחד עשר יום שצין נדה לנדמה מקראי: ליל שממי שהרי ימי נדות כל שבעה עד הלילה דכתיב שבעת ימים תהיה נדמה: פלומ.

**איך י' אלא יום אחד מנין לרבות מופלג שנים ושלושה.** אגב ריהטא נקט שנים דשנים היינו יום שני לימי זיכה דהיינו מופלג יום אחד שריבה כזכ' דהא מני ואילו עד י' וי"א וא"כ שנים היינו שני: הוא שמטמא בראיות כבימים אינו דין בו'. תימה דאיכא למפרך מה להיא שכן מטמאה באונס והכי אמרינן צ"כ שפרק צנות כותים (לעיל ג:) דלא ילפינן מהדדי וכן לקמן דקאמר מה הוא שאינו סופר אחד לאחד כו' איכא למפרך מה להוה שכן מטמא בראיות כבימים מיהו צוה מצינן ספיר למילף דלגבי ספירה אחרני רחמנא בלשה מצאיש ולענין ספירה צבד ספיר ק"ו האולי ולענין ספירה מצינו שהאמר בלשה מצאיש וז"ל שאינו קל וחומר גמור אלא כמו גילוי מילתא בעלמא לגלות זה על זה וז"ע דאיכא מקומות דאיכא תרי קראי לנס נדות ולזיכות ויש מקומות דנפקא מחד קרא': **ת"ל כ' ימי (ט) נדה.** תימה דהך מוקמינן כר"ע אלמא ר"ע קא דריש כל וכן צלשתי פ"ה התעורבת (זכחים פג.) דריש ר"ע כל וא"כ כי קאמר צפסחים פרק אלו עוצרין (דף מג:) מאן שמעת ליה דריש כל ר' אלעזר הוא דלמא ר"ע הוא דריש נמי כל ויש לומר דאין לדמות דרשות לכל להדי דאי כל דסיין למרש כל"ע והאי דשמעתינן דלמנינא מדרש ספיר דמדימי למנינא כל נמי למנינא: **תנא דבי אליהו כ' השונה הלכות.** אית ספרים דלא גרסינן ליה מיהו צפירוש רש"י איתא ור"מ הגיחו צפסרו וכן נראה דאידי דאיירי לעיל בהלכות מייית לנה לסיים צדכר טוב ואיתא נמי לנה צמגילה פרק צמרא (דף כח:) והכי נמי אמרינן צאין עומדין (נכרות לה.) שכן מצינו צנציחס הראשונים שסיימו צדריהן צדכרי צנח ותחנונין:

הדרן עלך תינוקת  
וסליקא לה מסכת נדה

לנדתה אימת הוי בליליא וקא קרי לה זבה תנא ר' דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

### הדרן עלך תינוקת וסליקא לה מסכת נדה

אחד תשכ ששה והוא שיהי לא רבינן לדין יום זכה אלא י"א ומכלן ואילך הרי היא צין פרשה ראשונה דכתיב זה ויקרא טו) שבעת ימים תהיה נדמה: לרבי עקיבא קראי. דלא גמר הכ' הלכתא הלכה למשה מסיני דקאמר ר' אלעזר בן עזריה [לעיל עג:] וכי היכי דיליף חזי לוג שמן למדמה מקראי הכי נמי יליף אחד עשר יום שצין נדה לנדמה מקראי: ליל שממי שהרי ימי נדות כל שבעה עד הלילה דכתיב שבעת ימים תהיה נדמה: פלומ.

משה וצרייתא הלכה למשה מסיני:

### הדרן עלך תינוקת וסליקא לה מסכת נדה